

Maakproces in stappen

Bij deze een heldere illustratie van de lange weg richting het eindwerk met vallen en opstaan.

Het beeld is volledig hol opgebouwd in rollen (coiling).
Ik ben begonnen met opbouwen op een op maat gemaakte plaat die makkelijk te tillen is, aangezien het anders niet te verplaatsen is.

Binnenin zit een constructie van klei als een soort skelet om stevigheid te houden, zodat de klei niet in elkaar gaat zakken tijdens het drogen.

Tussendoor moeten de klei goed vochtig blijven, vooral op de plekken waar nog verder gewerkt moet worden. Als het droog is, kun je namelijk geen nieuwe klei toevoegen.

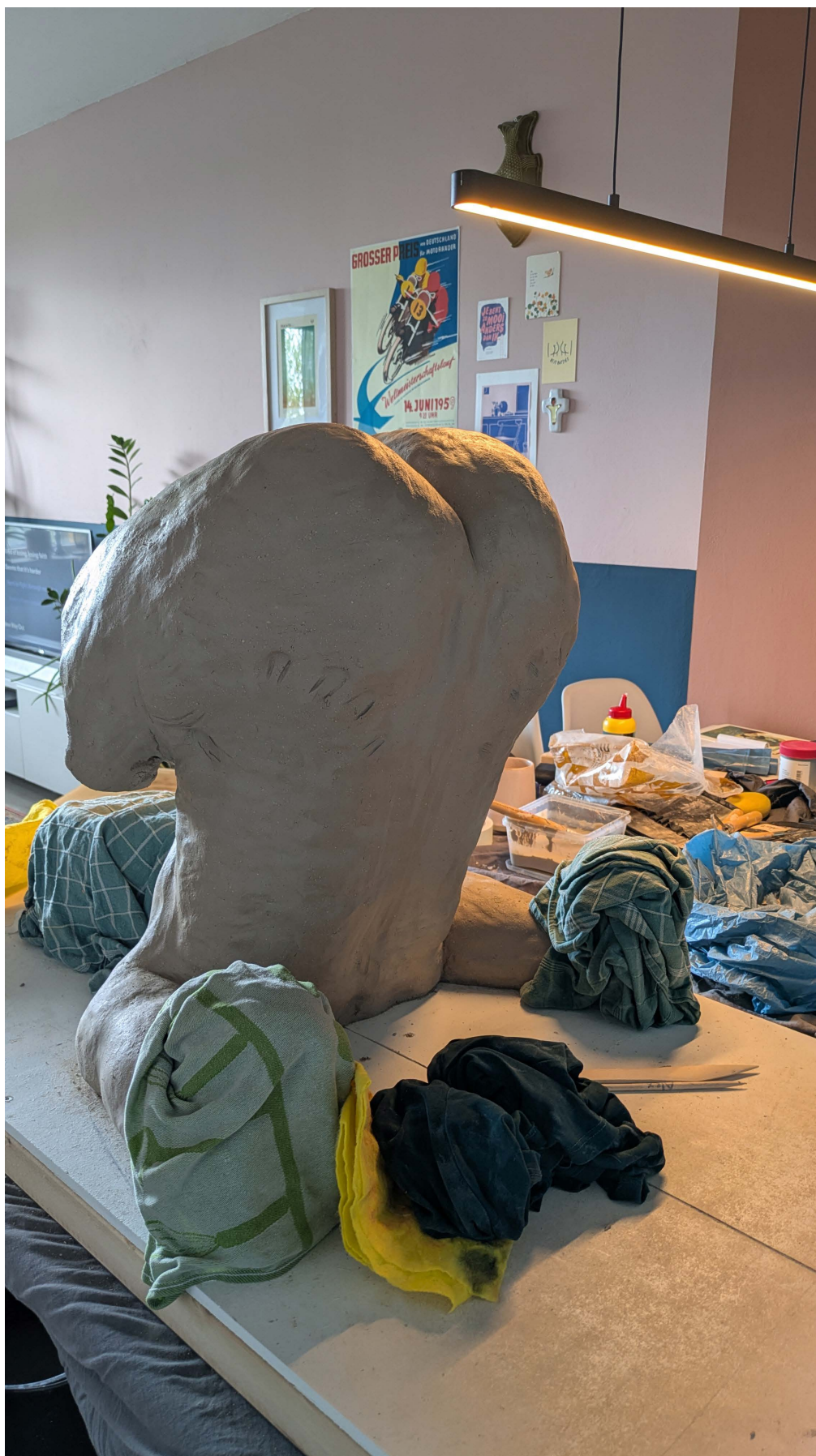

Omdat ik het in rollen opgebouwd heb en ik de wanden overal ongeveer even dik wilde hebben voor het bakken, moest de vorm al vanaf het begin kloppen. Net als een 3D printer die in laagjes een werk ophoog opbouwt.

Hier zie je weer dat ik de binnen constructie op bepaalde plekken extra heb toegevoegd zodat de klei niet ging inzakken. Hier zie je dat bijvoorbeeld onder waar de bil gaat komen.

Hands geven een indruk in de huid wanneer je hierop leunt. Deze drukpunten moesten er dus ook al ingedrukt worden voordat ik de handen aan de heupen ging bevestigen.

Hier zie je duidelijk hoe ik de rollen toevoeg aan het beeld. Zo heb ik laagje voor laagje gewerkt richting het einde.

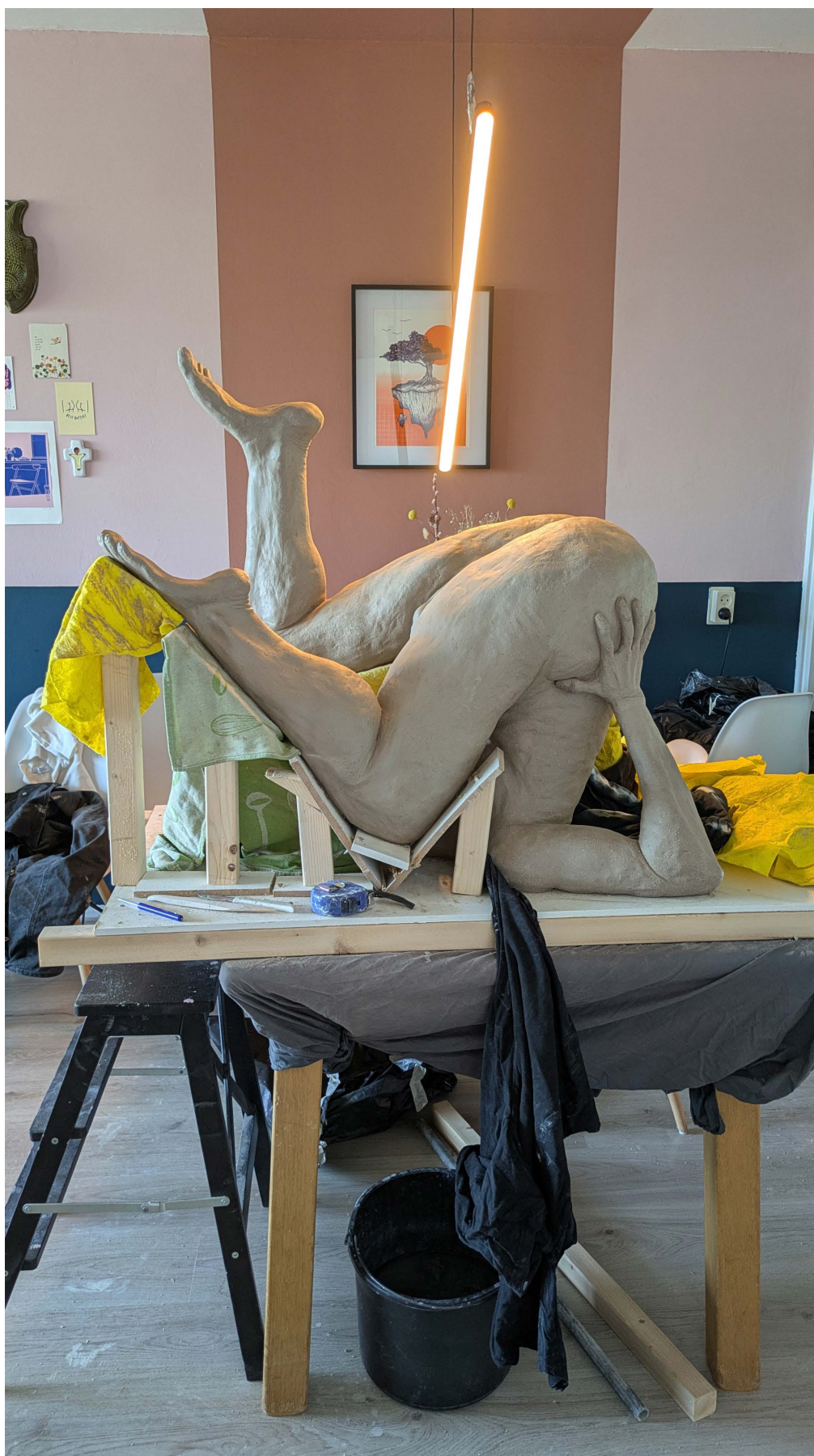
De benen zijn gebouwd op houten steunen, omdat de klei anders te zwaar is en inzakt.

Misberekening bij het maken van het been. Denk dat het laat op de avond was. Dus enkel doorsnijden en een stuk ertussen toevoegen.

De nodige tegenslagen horen erbij. De steun was weggezakt en het begin van het been was ingestort.

Het kleien zit erop. Er zit bijna 80kg klei in.

Toen het werk leerhard was (nog niet volledig droog, maar wel stevig), moest het naar de academie om daar verder te drogen. Spannend wel.

Op de academie angekommen, rustig verder laten drogen met nog vochtige doeken op kwetsbare plekken.

De steunen moesten er uiteindelijk onder weg en de klei daaronder was nog niet mooi afgewerkt. Hier heb ik het ingesneden en plaatselijk vochtig gemaakt, zodat het beter hecht met natte klei. Best risicovol, omdat het hier eigenlijk al te droog voor was.

Voor het andere been geldt hetzelfde.

Tijdens het verplaatsen is de bodemplaat heel licht gebogen door het gewicht van de klei. Als de klei helemaal droog is, is het op z'n kwetsbaarst. Tijdens het optillen zei het hoofd krak...

Op de kar richting de oven verplaatsen. Super spannend omdat het beeld dus enorm breekbaar was op dit punt.

In de oven met het hoofd ervoor. Ook deze stap was enorm zwaar en risicovol. 80 kg van de bodemplaat af, op een stenen plaat tillen en met zn tweeën in de oven schuiven. En nu hopen dat het goed is opgebouwd en niet barst in de oven.

Wat een opluchting!! De enige schade die er is, was er al voordat hij de oven in ging.

Terug op de plaat en alvast in het lokaal waar het geëxposeerd wordt. Het hoofd moet weer gemaakt en daarna kan ik het gaan beschilderen.

Laagje voor laagje wordt het met uiterste precisie geschilderd.
Tot het uiteindelijke werk op de sokkel getild kan worden met twee man
en ondersteuning.

Bedankt voor alle hulp om dit werk tot stand te laten komen:
Marloes, Theo, Machiel, Mare, Robin en Albert!